

மனுஷருள்ளத்திலிருப்பதை

மனுஷருள்ளத்திலிருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தபடியால், மனுஷரைக் குறித்து ஒருவரும் அவருக்குச் சாட்சி கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கவில்லை (யோவான் 2:25).

இவ்வுலகத்தில் மனிதனால் எத்தனையோ காரியங்களை கண்டுபிடிக்க முடிந்தாலும், ஆகாயத்தில் உள்ளவைகளையும், ஆழ்கடலின் அடியில் இருப்பதையும் ஆராய முடிந்தாலும், மனித உடலின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் ஆராய முடிந்தாலும், மனிதனின் உள்ளத்திலிருப்பதை மற்றொரு மனிதனால் அறிந்து கொள்ளமுடியாது. நம்முடைய சொந்த குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் மனநிலையை கூட நம்மால் கணிக்க இயலாது. எந்த கருவியும் மனதின் சிந்தனையை துல்லியமாக கூற இயலாது.

ஏனெனில் “எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகா கேடுள்ளதுமாயிருக்கிறது, அதை அறியத்தக்கவன் யார்?” என்று (எரே 17:9) கூறுகிறது. மேலும் “மனுஷனுடைய அக்கிரமம் பூமியிலே

பெருகினது என்றும், அவன் இருதயத்து நினைவுகளின் தோற்றமெல்லாம் நித்தமும் பொல்லாததே என்றும், கர்த்தர் கண்டு,“ என்று ஆதி 6:5 கூறுகிறது. நன்மை, தீமை இன்னதென்று அறிந்து கொள்ளும் இருதயம், நன்மையை காட்டிலும் தீமையையே செய்ய தீவிரிக்கிறது. இதற்கு காரணம் “அவர்களுக்குள்ளே நாமெல்லாரும் முற்காலத்திலே நமது மாம்ச இச்சையின்படியே நடந்து, நமது மாம்சமும் மனசும் விரும்பினவைகளைச் செய்து, சுபாவத்தினாலே மற்றவர்களைப்போலக் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம்.” (எபே 2:3). ஏனெனில் ஆண்டவர் சொன்னபடி “உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும்” (லூக் 12:34).

ஆம் தேவனுடைய சித்தத்தையும், ஐக்கியத்தையும், அவருடைய ஆசிர்வாதத்தையும் காட்டிலும், உலக பொருளும், உலக இன்பங்களும், உலக ஐக்கியங்களும் நமக்கு பெரியதாய் இருக்கும் பொழுது, நாம் நமது மாம்சமும், மனதும் விரும்பினவைகளை செய்கிறோம். பரலோக பொக்கிஷத்தை காட்டிலும், உலக காரியங்களை நாம் பெரியதாக நினைத்து அதின்மேல் நமது சிந்தையை, இருதயத்தை வைக்கும் பொழுது, நமது வாழ்க்கை முழுவதுமே அவற்றால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறது. இதனால் நம்மை குறித்த தேவசித்தத்தையும், திட்டத்தையும் நாம் மறந்து போனவர்களாய் உலகத்தின் பின்னே ஓடிகொண்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ ஊழியங்களும், பிரசங்கங்களும், அற்புதங்களும் நடந்தாலும் மனுஷருடைய மனம் மாறாமல் இருப்பதற்கு இதுவே காரணமாகும்.

ஆண்டவர் சொன்னபடி “நல்ல மனுஷன் தன் இருதயமாகிய நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லதை எடுத்துக் காட்டுகிறான்; பொல்லாத மனுஷன் தன் இருதயமாகிய பொல்லாத பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாததை எடுத்துக்காட்டுகிறான்; இருதயத்தின் நிறைவினால் அவனவன் வாய் பேசும்” (லூக் 6:45). இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டிய ஒரு சத்தியம் இருதயத்தின் நிறைவினால் அவனவன் வாய் பேசும் என்பதாகும். எனவே பொல்லாத இருதயத்தில் இருந்து வரும் பேச்சுகள் பொல்லாதவைகளானதும், அடங்காததுமாயும் இருக்கிறது. எனவே “நாவும் நெருப்புத்தான், அது அநீதி நிறைந்த உலகம்; நம்முடைய அவயவங்களில் நாவானது முழுச்சரீரத்தையும் கறைப்படுத்தி, ஆயுள் சக்கரத்தைக் கொளுத்திவிடுகிறதாயும், நரக அக்கினியினால் கொளுத்தப்படுகிறதாயும் இருக்கிறது!” (யாக் 3:6). அநேக நேரங்களில் நம்மாலேயே நம்முடைய சிந்தையை கட்டுப்படுத்த முடியாதவர்களாய் போகிறோம். எனவே இப்படிப்பட்ட இருதயத்தை பற்றி நன்கு அறிந்தவரால் மட்டுமே அதை சரிசெய்ய முடியும்.

அதற்காகவே அவர் நமக்காக சிலுவையில் பலியானார். எபி 9:14 கூறுகிறது “**நித்திய ஆவியினாலே தம்மைத்தாமே பழுதற்ற பலியாகத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்த கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வதற்கு உங்கள் மனச்சாட்சியைச் செத்தக்கிரியைகளறச் சுத்திகரிப்பது எவ்வளவு நிச்சயம்!**“ மேலும் “**உள்ளத்திலே யூதனானவனே யூதன்; எழுத்தின்படி உண்டாகாமல், ஆவியின்படி இருதயத்தில் உண்டாகும் விருத்தசேதனமே விருத்தசேதனம்; இப்படிப்பட்டவனுக்குரிய புகழ்ச்சி மனுஷராலே அல்ல, தேவனாலே உண்டாயிருக்கிறது.**“, என்று ரோ 2:29 கூறுகிறது. இப்படியாக ஆண்டவருடைய இரத்தத்தால் கழுவப்பட்டு, ஆவியானவராலே இருதயத்தில் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டோமானால், 1 கொரி 2:16 கூறுகிறபடி “**எங்களுக்கோ கிறிஸ்துவின் சிந்தை உண்டாயிருக்கிறது**” என்று உறுதிப்படுத்தி கொள்ளலாம்.

நம்முடைய இதய கதவின் வாசற்படியில் நின்று தட்டுகிறார் (வெளி 3:20). அவருக்கு திறப்போமானால் அப்போ 4:32 கூறுகிறபடி “**விசுவாசிகளாகிய திரளான கூட்டத்தார் ஒரே இருதயமும் ஒரே மனமுமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்.**“, ஆம் கிறிஸ்துவின் சிந்தையாகிய அந்த ஒரே இருதயமே நம் அனைவருக்குள்ளும் இருக்கும். அது தேவ சித்தத்தை, தேவ திட்டத்தை நிறைவேற்ற இணைந்து செயல்படும். ஆமென், அல்லேலூயா.